



EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 17 mars 2023
(OR. en)

2021/0200 (COD)

PE-CONS 72/22

CLIMA 669
ENV 1293
ENER 681
TRANS 788
AGRI 710
IND 555
ECOFIN 1319
CODEC 1997

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) 2018/1999

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/...

av den ...

om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) 2018/1999

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

¹ EUT C 152, 6.4.2022, s. 189.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 301, 5.8.2022, s. 221.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2023 [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)] och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Parisavtalet¹, som antogs den 12 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) (*Parisavtalet*), trädde i kraft den 4 november 2016. Parterna i Parisavtalet har enats om att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå och att göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. Det åtagandet har förstärkts genom antagandet, inom ramen för UNFCCC, av klimatpakten i Glasgow den 13 november 2021, i vilken partskonferensen för UNFCCC, i sin funktion som partsmöte för Parisavtalet, konstaterar att klimatförändringarnas effekter kommer att vara mycket mindre vid en temperaturökning på 1,5 °C, jämfört med 2 °C, och beslutar att göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C.
- (2) Behovet av åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser blir allt mer akut, vilket Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) konstaterade i sina rapporter av den 7 augusti 2021 med titeln ”*Climate Change 2021: The Physical Science Basis*”, av den 28 februari 2022 med titeln ”*Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability*” och av den 4 april 2022 med titeln ”*Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change*”. Unionen bör därför ta itu med denna brådskande fråga genom att intensifiera sina ansträngningar.

¹ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (3) Unionen har ett regelverk för att uppnå målet att till 2030 minska växthusgasutsläppen med minst 40 %, vilket Europeiska rådet godkände 2014, innan Parisavtalet trädde i kraft. Det regelverket består bland annat av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG¹, som inrättar ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen (EU:s utsläppshandelssystem, EU ETS), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841², enligt vilken medlemsstaterna ska balansera utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842³, som fastställer nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 inom de sektorer som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG eller förordning (EU) 2018/841.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (4) Kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om *den europeiska gröna given* utgör utgångspunkten för uppnåendet av unionens mål om klimatneutralitet senast 2050 och målet att uppnå negativa utsläpp därefter såsom fastställs i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119¹ (*europeisk klimatlag*). I den europeiska gröna given kombineras en omfattande uppsättning ömsesidigt förstärkande åtgärder och initiativ som syftar till att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050 och fastställs en ny tillväxtstrategi som ska ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. Den syftar också till att skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt är denna omställning förenad med jämställdhetsaspekter och har en särskild inverkan på vissa missgynnade och utsatta grupper, såsom äldre, personer med funktionsnedsättning och människor med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etniskt ursprung. Det måste därför säkerställas att omställningen är rättvis och inkluderande och att ingen lämnas utanför.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (5) Den 16 juni 2022 antog rådet en rekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet¹, där man betonade behovet av kompletterande åtgärder och av att ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja de regioner, branscher, mikroföretag, små och medelstora företag, arbetstagare, hushåll och konsumenter som står inför de största utmaningarna. I rekommendationen uppmuntras medlemsstaterna att överväga en uppsättning åtgärder på områdena sysselsättning och övergångar på arbetsmarknaden, skapande av arbetstillfällen och entreprenörskap, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, offentlig upphandling, beskattning och system för socialt skydd, väsentliga tjänster och bostäder samt, bland annat, i syfte att stärka jämställdheten, utbildning.
- (6) Genom antagandet av förordning (EU) 2021/1119 har unionen i lagstiftning fastställt ett bindande mål om klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050, vilket innebär en minskning av utsläppen till nettonollutsläpp senast det datumet, och målet att därefter uppnå negativa utsläpp. I den förordningen fastställs också ett bindande nationellt unionsmål att senast 2030 ha åstadkommit en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer. I förordningen fastställs dessutom att nettoupptagens bidrag till unionens klimatmål för 2030 ska begränsas till 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter.
- (7) För att genomföra de åtaganden som fastställs i förordning (EU) 2021/1119 samt unionens bidrag enligt Parisavtalet, bör unionens regelverk för att uppnå målet för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 anpassas.

¹ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet (EUT C 243, 27.6.2022, s. 35).

- (8) I förordning (EU) 2018/842 fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens nuvarande mål att minska sina växthusgasutsläpp med 30 % under 2005 års nivåer år 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 i den förordningen. Den innehåller även regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå deras minimibidrag.
- (9) Handeln med utsläppsrätter kommer också att omfatta utsläpp av växthusgaser från sjötransporter samt från byggnader, vägtransporter och ytterligare sektorer, samtidigt som tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 bör bibehållas. Förordning (EU) 2018/842 bör därför fortsätta att tillämpas på utsläpp av växthusgaser från inhemsk sjöfart, men inte på utsläpp från internationell sjöfart. Inkluderingen av anläggningar för förbränning av kommunalt avfall i bilaga I till direktiv (EU) 2003/87/EG, för de syften som avses i artiklarna 14 och 15 i det direktivet, bör inte heller ändra tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842. En medlemsstats växthusgasutsläpp inom tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 som ska beaktas vid efterlevnadskontroller kommer även i fortsättningen att fastställas efter slutförd granskning av inventeringen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (10) I linje med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser rapporteras koldioxidutsläpp från biomassa för energi under inventeringskategorierna markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk enligt förordning (EU) 2018/841. För att undvika dubbelräkning ska utsläppen av växthusgaser från biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen betraktas som utsläppsfria vid fastställandet av växthusgasutsläpp enligt förordning (EU) 2018/842. För att ta hänsyn till effekterna av indirekt förändrad markanvändning och främja sådana bränslens hållbarhet är det viktigt att alla medlemsstater fullt ut genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001¹, inbegripet dess hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för sådana bränslen.
- (11) I vissa sektorer har utsläppen av växthusgaser antingen ökat eller förblivit stabila. I sitt meddelande av den 17 september 2020 *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare* angav kommissionen att det höjda övergripande målet för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 endast kan uppnås med bidrag från alla sektorer.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (12) I sina slutsatser av den 11 december 2020 förklarade Europeiska rådet att det nya målet för minskade växthusgasutsläpp 2030 kommer att uppnås gemensamt av unionen på mest kostnadseffektiva tänkbara sätt, att samtliga medlemsstater kommer att delta i den insatsen, varvid rättvise- och solidaritetsaspekter ska beaktas, samtidigt som ingen får lämnas utanför, och att det nya målet för 2030 måste uppnås på ett sätt som innebär att man bibehåller unionens konkurrenskraft och beaktar medlemsstaternas olika utgångspunkter och specifika nationella omständigheter och potentialen för växthusgasutsläppsminskning, inbegripet när det gäller ömedlemsstater och öar, samt de ansträngningar som har gjorts.
- (13) För att uppnå unionens nya mål för 2030 om att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer måste de sektorer som omfattas av förordning (EU) 2018/842 gradvis minska sina växthusgasutsläpp tills de 2030 ligger 40 % under 2005 års nivåer. Förordning (EU) 2018/842 bidrar också till att uppnå målen i Parisavtalet samt unionens mål om klimatneutralitet senast 2050 enligt förordning (EU) 2021/1119, som för att uppnås kräver konvergens mellan alla medlemsstaters insatser över tid, samtidigt som hänsyn tas till specifika nationella omständigheter.

- (14) Det mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 som fastställs i förordning (EU) 2018/842 måste ses över för varje medlemsstat. Den metod som används för översynen av de nationella målen för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 bör vara samma som den som användes när förordning (EU) 2018/842 antogs, där de nationella bidragen fastställdes med hänsyn till skiftande kapacitet och olika förutsättningar vad gäller kostnadseffektivitet i medlemsstaterna, för att säkerställa en rättvis och balanserad fördelning av insatserna. Målet för minskning av växthusgasutsläppen för varje medlemsstat till 2030 bör därför fastställas i förhållande till dess utsläppsnivå för 2005 avseende växthusgaser som omfattas av den förordningen, efter översyn i enlighet med artikel 4.3 i den förordning, med undantag för verifierade växthusgasutsläpp från anläggningar som var i drift 2005 och som omfattades av EU:s utsläppshandelssystem först efter 2005.
- (15) Nya bindande nationella gränser, uttryckta i årliga utsläppstilldelningar kommer följaktligen att krävas från och med det år då denna förordning träder i kraft. Dessa gränser kommer successivt att leda till att varje medlemsstats mål för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 kan uppnås. De årliga gränser för de år som föregår året för denna förordnings ikraftträdande som fastställts i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126¹ bibehålls.

¹ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126 av den 16 december 2020 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2021–2030 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 (EUT L 426, 17.12.2020, s. 58).

- (16) Covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina påverkar unionens ekonomi och nivåerna av dess växthusgasutsläpp i en utsträckning som ännu inte går att mäta fullt ut. Å andra sidan sätter unionen in sitt största stimulanspaket någonsin och påskyndar omställningen från fossila bränslen, vilket också kan påverka nivåerna av växthusgasutsläpp. På grund av dessa osäkerheter och andra oförutsedda händelser som påverkar utsläppen av växthusgaser är det lämpligt att 2025 se över utsläppsdata och vid behov uppdatera de årliga utsläppstilldelningarna för åren 2026–2030. En sådan uppdatering bör baseras på en omfattande granskning av de nationella inventeringsuppgifter som kommissionen genomför för att fastställa de genomsnittliga utsläppen av växthusgaser i varje medlemsstat under åren 2021, 2022 och 2023.
- (17) I enlighet med förordning (EU) 2021/1119 bör minskningar av direkta växthusgasutsläpp prioriteras, vilka kommer att behöva kompletteras med ökade koldioxidupptag för att uppnå klimatneutralitet. I förordning (EU) 2021/1119 erkänns det att kolsänkor inbegriper naturliga och tekniska lösningar. Det är viktigt att det införs ett unionssystem för certifiering av säker och permanent lagring av koldioxidupptag baserad på tekniska lösningar, vilket skapar tydlighet för medlemsstaterna och marknadsoperatörerna i fråga om ökningen av sådana koldioxidupptag. När ett sådant certifieringssystem är i kraft kan en analys göras av hur dessa koldioxidupptag kan bokföras enligt unionsrätten.

- (18) För att ge incitament till snabbare åtgärder och i högre grad säkerställa miljöintegritet är det nödvändigt och lämpligt att sänka taken för upplåning och lagring av årliga utsläppstilldelningar för hela perioden 2021–2030. Å andra sidan bör medlemsstaterna gradvis kunna minska sina växthusgasutsläpp och uppnå sina höjda nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 på ett kostnadseffektivt sätt. Med tanke på de nya och striktare årliga utsläppstilldelningar som krävs enligt denna förordning är det lämpligt att höja de befintliga taken för överföringar av årliga utsläppstilldelningar mellan medlemsstaterna. Möjligheten att överföra årliga utsläppstilldelningar främjar samarbete mellan medlemsstaterna och gör det möjligt för dem att uppnå sina mål för minskning av växthusgasutsläppen på ett kostnadseffektivt sätt, samtidigt som miljöintegriteten bevaras. Transparensen i dessa överföringar bör säkerställas, så att de genomförs på ett sätt som är lämpligt för båda parterna, bland annat genom auktionering, genom användning av mellanhänder på marknaden som agerar på agenturnivå, genom bilaterala överenskommelser eller genom användning av ett elektroniskt gränssnitt som syftar till att underlätta utbytet av information om planerade överföringar och till att minska transaktionskostnaderna.

Medlemsstaterna är redan skyldiga att rapportera sammanfattande information om genomförda överföringar i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1208¹. När kommissionen har gjort en sammanställning görs en sammanfattning av den information som lämnats tillgänglig inom tre månader från mottagandet av rapporterna från medlemsstaterna, i elektronisk form, med angivande av intervallet för priser som betalats per transaktion med årliga utsläppstilldelningar. Vidare kan medlemsstaterna under de två perioderna mellan offentliggörandet av de genomförandeakter som avses i artikel 38.4 i förordning (EU) 2018/1999 och inledandet av förfarandet för kontroll av efterlevnaden den 15:e i varje månad rapportera till kommissionen om genomförda överföringar. För att underlätta utbytet av information om planerade överföringar uppmanas medlemsstaterna vidare att kontinuerligt uppdatera den relevanta informationen. En sammanfattning av den information som mottagits sammanställs av kommissionen och görs tillgänglig i lämplig tid, i elektronisk form. För att förbättra insynen bör medlemsstaterna, före varje faktisk överföring, underrätta kommittén för klimatförändringar som inrättats genom förordning (EU) 2018/1999 om sin avsikt att överföra en del av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år. Det är därför lämpligt att ändra förordning (EU) 2018/1999.

¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1208 av den 7 augusti 2020 om struktur, format, inlämningsförfaranden och granskning gällande medlemsstaternas rapportering av information i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 749/2014 (EUT L 278, 26.8.2020, s. 1).

- (19) För vissa medlemsstater kan annullering av en begränsad mängd utsläppsrätter i EU:s utsläppshandelssystem beaktas för efterlevnad av förordning (EU) 2018/842 (*flexibiliteten i EU:s utsläppshandelssystem*). Av de medlemsstater som detta skulle kunna vara aktuellt för har två inte utnyttjat flexibiliteten i EU:s utsläppshandelssystem, och en har inte utnyttjat den fullt ut. Med tanke på den höjda ambitionsnivå som fastställs i denna förordning bör dessa medlemsstater ges en ny möjlighet att utnyttja denna flexibilitet eller utnyttja den i högre grad. Det är därför lämpligt att fastställa en ny tidsfrist inom vilken det är möjligt för dessa medlemsstater att till kommissionen anmäla en avsikt att utnyttja denna flexibilitet eller utnyttja den i högre grad. Vidare är Maltas nationella mål för reducering av växthusgasutsläpp baserat på bruttonationalprodukten per capita, med hänsyn till den maltesiska ekonomins särskilda struktur, betydligt högre än dess kostnadseffektiva minskningspotential. Det är därför lämpligt att öka Maltas tillgång till denna flexibilitet, utan att äventyra unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030.

- (20) Utöver flexibiliteten i EU:s utsläppshandelssystem är det möjligt att en begränsad mängd nettoupptag och nettoutsläpp från LULUCF beaktas för medlemsstaternas efterlevnad enligt förordning (EU) 2018/842 (*LULUCF-flexibiliteten*). För att säkerställa att tillräckliga begränsningsinsatser görs fram till 2030 är det lämpligt att begränsa användningen av LULUCF-flexibiliteten genom att dela upp användningen av den flexibiliteten i två separata tidsperioder, var och en med ett tak som motsvarar hälften av det maximala totala nettoupptag som anges i bilaga III till förordning (EU) 2018/842. Titeln på den bilagan bör också anpassas till förordning (EU) 2018/841 efter de ändringar som gjordes genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268¹. Följaktligen finns det inte längre något behov av att förordning (EU) 2018/842 bemyndigar kommissionen att anta delegerade akter för att ändra titeln på dess bilaga III. Artikel 7.2 i förordning (EU) 2018/842 bör därför strykas.
- (21) Om kommissionen kommer fram till att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg mot att uppfylla sina årliga utsläppsnivåer enligt förordning (EU) 2018/842 bör mekanismerna för korrigerande åtgärder enligt den förordningen stärkas för att möjliggöra snabba och effektiva åtgärder. Det är därför lämpligt att se över de krav som gäller för de planer för korrigerande åtgärder som medlemsstaterna ska lämna in till kommissionen om tillräckliga framsteg inte görs.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020 om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 vad gäller de referensnivåer för skog som medlemsstaterna ska tillämpa under perioden 2021–2025 (EUT L 60, 22.2.2021, s. 21).

- (22) Unionen och dess medlemsstater är parter i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor¹ (*Århuskonventionen*). Offentlig granskning och tillgång till rättslig prövning är väsentliga delar av unionens demokratiska värden och verktyg för att skydda rättsstatsprincipen.
- (23) Unionens klimatåtgärder bör bygga på de senaste vetenskapliga rönen. Rådgivningen från det europeiska vetenskapliga rådgivande organ för klimatförändringar som inrättats genom artikel 10a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009² bör därför beaktas inom ramen för förordning (EU) 2018/842.
- (24) Med hänsyn till införandet av ett förstärkt system för kontroll av efterlevnad i förordning (EU) 2018/841 från och med 2026 är det lämpligt att avskaffa avdraget för de växthusgasutsläpp som under perioden 2026–2030 genererats av varje medlemsstat i LULUCF-sektorn utöver dess upptag. Artikel 9.2 i förordning (EU) 2018/842 bör därför ändras i enlighet med detta.

¹ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 av den 23 april 2009 om Europeiska miljöbyrå och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning (EUT L 126, 21.5.2009, s. 13).

- (25) Det är lämpligt att man vid översynen av förordning (EU) 2018/842 under 2024 tar hänsyn till unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen enligt förordning (EU) 2021/1119, unionens åtagande att uppnå målen i Parisavtalet och alla relevanta åtaganden som följer av partskonferensen för UNFCCC. Dessutom bör den översynen omfatta en utsläppsminskingsbana för växthusgasutsläpp som är förenlig med det bindande målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050 enligt förordning (EU) 2021/1119.

- (26) Utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid såsom metan, dikväveoxid och fluorerade gaser står för över 20 % av unionens växthusgasutsläpp. Utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid omfattas av förordning (EU) 2018/842 och kommer därför nödvändigtvis att ingå i de åtgärder som medlemsstaterna kommer att vidta för att uppfylla sina höjda mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 enligt den här förordningen. Senast den 30 juni 2023 ska medlemsstaterna lämna in ett utkast till uppdatering av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner till kommissionen. Kommissionen kommer att utfärda riktlinjer i detta avseende, bland annat för att uppmuntra medlemsstaterna att fastställa mål och strategier för att minska metanutsläppen. Medlemsstaterna ska likaså bedöma om deras strategiska planer inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör ses över för att återspegla den höjda ambitionsnivå som fastställs i förordning (EU) 2018/842 införda genom ändringarna därav genom den här förordningen. Kommissionen kommer att redovisa de resultat som uppnåtts genom en kombination av insatser på unionsnivå och nationell nivå när det gäller utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid i de årliga rapporter som avses i artikel 29.5 i förordning (EU) 2018/1999. Kommissionen kommer också att bedöma utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner och kan utfärda rekommendationer till medlemsstater som inte gör tillräckliga framsteg. I samband med översynen av förordning (EU) 2018/841 kommer kommissionen att bedöma nuvarande trender och framtida prognoser för växthusgasutsläpp från jordbruket samt regleringsalternativ för att säkerställa att de är förenliga med målet att uppnå långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen inom alla sektorer av ekonomin i enlighet med unionens klimatneutralitetsmål och unionens mellanliggande klimatmål som fastställs i förordning (EU) 2021/1119. Vid översynen av förordning (EU) 2018/842 kommer kommissionen att bedöma hur alla sektorer som omfattas av den förordningen bidrar till minskningen av växthusgasutsläpp, särskilt den minskning som uppnåtts när det gäller utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid, även inom andra sektorer än jordbruket.

- (27) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att mot bakgrund av förordning (EU) 2021/1119 anpassa medlemsstaternas skyldigheter vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens mål att minska sina växthusgasutsläpp och till uppnåendet av målen i Parisavtalet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (28) Förordningarna (EU) 2018/842 och (EU) 2018/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av förordning (EU) 2018/842

Förordning (EU) 2018/842 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens mål att minska sina växthusgasutsläpp med 40 % under 2005 års nivåer år 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 i denna förordning. Förordningen bidrar till det långsiktiga målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050, med målet att uppnå negativa utsläpp därefter. Den bidrar därigenom till att uppnå målen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119* (*europaisk klimatlag*) och Parisavtalet. Den här förordningen innehåller även regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå sina minimibidrag.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).”.

2. I artikel 2 ska punkt 1 ersättas med följande:

”Denna förordning ska tillämpas på växthusgasutsläpp från IPCC:s källkategorier energi, industriprocesser och produktanvändning, jordbruk och avfall, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999*, med undantag för växthusgasutsläpp från de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, förutom verksamheten *sjöfart*, och verksamheter som enbart förtecknas däri för de syften som avses i artiklarna 14 och 15 i det direktivet.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).”.

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska år 2030 ha begränsat sina växthusgasutsläpp med minst den procentsats som fastställs för den medlemsstaten i kolumn 2 i bilaga I förhållande till sina växthusgasutsläpp år 2005 enligt punkt 3 i denna artikel.

2. Med förbehåll för de flexibiliteter som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7 i denna förordning och för justeringen enligt artikel 10.2 i denna förordning, samt med beaktande av eventuella avdrag som följer av tillämpningen av artikel 7 i beslut nr 406/2009/EG, ska varje medlemsstat säkerställa att dess växthusgasutsläpp
- a) under åren 2021 och 2022 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar med genomsnittet av den medlemsstatens utsläpp av växthusgaser åren 2016–2018 fastställda enligt punkt 3 i denna artikel och avslutas år 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i kolumn 1 i bilaga I till denna förordning; en medlemsstats linjära målbana ska inledas antingen vid fem tolfte delar av spannet mellan åren 2019 och 2020 eller år 2020, beroende på vilket som ger den lägsta årliga utsläppstilldelningen för den medlemsstaten,
 - b) under åren 2023, 2024 och 2025 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar 2022 vid den årliga utsläppstilldelningen för den medlemsstaten, fastställd för det året enligt punkt 3 i denna artikel, och avslutas 2030 med den gräns som fastställs för den medlemsstaten i kolumn 2 i bilaga I till denna förordning,

- c) under åren 2026–2030 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar med genomsnittet av den medlemsstatens utsläpp av växthusgaser åren 2021, 2022 och 2023 som rapporterats av den medlemsstaten enligt artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999 och i enlighet med punkt 3 i den här artikeln och avslutas år 2030 med den gräns som fastställs för den medlemsstaten i kolumn 2 i bilaga I till denna förordning; en medlemsstats linjära målbana ska inledas vid nio tolfte delar av spannet mellan åren 2023 och 2024,
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka de årliga utsläppstilldelningarna i ton koldioxidekvivalenter fastställs för varje medlemsstat för åren 2021–2030 i enlighet med de linjära målbana som anges i punkt 2 i denna artikel.

För åren 2021 och 2022 ska kommissionen fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av en omfattande översyn av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för åren 2005, 2016, 2017 och 2018 som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 525/2013 och ska ange det värde för varje medlemsstats växthusgasutsläpp under 2005 som används för att fastställa dessa årliga utsläppstilldelningar.

För åren 2023, 2024 och 2025 ska kommissionen fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av det värde för varje medlemsstats växthusgasutsläpp under 2005 som anges enligt andra stycket i denna punkt och av de granskade värdena i de nationella inventeringsuppgifterna för åren 2016, 2017 och 2018 som avses i det andra stycket.

För åren 2026–2030 ska kommissionen fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av det värde för 2005 års växthusgasutsläpp för varje medlemsstat som anges enligt andra stycket i denna punkt och av en omfattande granskning av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för åren 2021, 2022 och 2023 som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999.

4. I de genomförandeakter som avses i punkt 3 ska, på grundval av de procentsatser som medlemsstaterna har anmält enligt artikel 6.3, 6.3a och 6.3b, även specificeras vilka totala kvantiteter som medlemsstaterna under perioden 2021–2030 får ta hänsyn till för sitt uppfyllande av kraven i artikel 9. Om summan av alla medlemsstaters totala kvantiteter överstiger den samlade totalsumman på 100 miljoner ska en proportionell minskning av varje medlemsstats totala kvantitet göras, så att den gemensamma totalsumman inte överskrids.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”6. När medlemsstaterna vidtar åtgärder för att begränsa växthusgasutsläppen enligt punkterna 1 och 2 ska de beakta behovet av att säkerställa en rättvis och socialt jämlik omställning för alla. Kommissionen får utfärda riktlinjer för att stödja medlemsstaterna i detta avseende.”.

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När det gäller åren 2021–2025 får en medlemsstat låna upp till 7,5 % av sin årliga utsläppstilldelning för det påföljande året.”.

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. En medlemsstat vars växthusgasutsläpp för ett visst år, sedan utnyttjandet av flexibiliteter i enlighet med den här artikeln och artikel 6 har beaktats, understiger dess årliga utsläppstilldelning för samma år får

a) för året 2021 spara överskottet av sin årliga utsläppstilldelning upp till en omfattning av 75 % av sin årliga utsläppstilldelning för 2021 till efterföljande år fram till 2030, och

- b) för åren 2022–2029 spara överskottet av sin årliga utsläppstilldelning upp till en omfattning av 25 % av sin årliga utsläppstilldelning fram till det året till efterföljande år fram till 2030.
4. För åren 2021–2025 får en medlemsstat överföra upp till 10 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater, och upp till 15 % för åren 2026–2030. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.”.
- c) Följande punkt ska införas:
- ”5a. Före varje överföring av årliga utsläppstilldelningar enligt punkterna 4 och 5 ska en medlemsstat i elektronisk form underrätta den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom förordning (EU) 2018/1999 om sin avsikt att överföra en del av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år.”.
- d) Punkt 6 ska ersättas med följande:
- ”6. Medlemsstaterna bör använda intäkter, eller motsvande finansiellt värde, från överlåtelser av årliga utsläppstilldelningar enligt punkterna 4 och 5 för att motverka klimatförändringar inom unionen eller i tredjeländer. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella åtgärder som vidtagits enligt denna punkt och offentliggöra denna information i ett lättillgängligt format.”.

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”De medlemsstater som förtecknas i bilaga II får besluta att revidera den anmälda procentsatsen en gång 2024 och en gång 2027. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om detta senast den 31 december 2024 respektive senast den 31 december 2027.”.

b) Följande punkter ska införas:

”3a. Malta ska senast den 31 december 2023 underrätta kommissionen om landet avser att utnyttja den begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS som avses i punkt 1 i denna artikel, upp till den procentsats som anges i bilaga II för vart och ett av åren 2025–2030, för att uppfylla kraven i artikel 9.

3b. Utan hinder av punkt 3 ska de medlemsstater som förtecknas i bilaga II och som inte har underrättat kommissionen senast den 31 december 2019 om sin avsikt att utnyttja eller fullt ut utnyttja den begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS som avses i punkt 1 i denna artikel, underrätta kommissionen senast den 31 december 2023 om de avser att utnyttja eller ytterligare utnyttja denna begränsade annullering av utsläppsrätter från EU ETS, upp till den procentsats som anges i bilaga II för vart och ett av åren under perioden 2025–2030 för varje berörd medlemsstat, för att uppfylla kraven i artikel 9.”.

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

- ”4. Den centrala förvaltare som utses enligt artikel 20.1 i direktiv 2003/87/EG (*den centrala förvaltaren*) ska på en medlemsstats begäran beakta en kvantitet upp till den totala kvantitet som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning när det gäller medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning. En tiondel av den totala kvantitet utsläppsrätter från EU ETS som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning ska för den medlemsstaten annulleras i enlighet med artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG för varje år under perioden 2021–2030. En sjättedel av den totala kvantitet utsläppsrätter från EU ETS som fastställs enligt artikel 4.4 i denna förordning ska annulleras enligt artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG för varje år under perioden 2025–2030 för medlemsstater som har underrättat kommissionen enligt punkterna 3a och 3b i denna artikel.
5. Om en medlemsstat, i enlighet med punkt 3, har underrättat kommissionen om sitt beslut att revidera en tidigare anmäld procentsats ska en motsvarande lägre eller högre kvantitet utsläppsrätter från EU ETS annulleras för den medlemsstaten för vart och ett av åren 2026–2030 respektive 2028–2030.”.

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Ytterligare utnyttjande av ett nettoupptag från LULUCF”.

b) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp överstiger dess årliga utsläppstilldelningar för ett visst år, inklusive eventuella sparade årliga utsläppstilldelningar enligt artikel 5.3 i den här förordningen, får en kvantitet upp till den motsvarande summan av det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen av växthusgaser från de landbokföringskategorier som omfattas av förordning (EU) 2018/841 beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning för det året, under förutsättning att”.

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2021–2025 inte överstiger hälften av den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

aa) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2026–2030 inte överstiger den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten.”.

c) Punkt 2 ska utgå.

7. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Korrigerande åtgärder

1. Om kommissionen, i sin årliga bedömning enligt artikel 29 i förordning (EU) 2018/1999 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen, konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i den här förordningen ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar
 - a) en detaljerad förklaring till varför den medlemsstaten inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla dessa skyldigheter,
 - b) en bedömning av hur unionsfinansieringen har stött den medlemsstatens insatser för att uppfylla dessa skyldigheter och hur medlemsstaten avser att använda denna finansiering för att göra framsteg med att uppfylla dem,

- c) ytterligare åtgärder som kompletterar den medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan enligt förordning (EU) 2018/1999 eller stärker dess genomförande och som medlemsstaten ska vidta för att uppfylla dessa skyldigheter, genom nationella strategier och åtgärder och genomförande av unionsåtgärder, åtföljda av en detaljerad bedömning som bygger på kvantitativa data, om sådana finns tillgängliga, av de planerade minskningar av växthusgasutsläppen som följer av dessa åtgärder,
- d) en strikt tidsplan för genomförandet av sådana åtgärder som gör det möjligt att bedöma de årliga framstegen.

Om en medlemsstat har inrättat ett nationellt klimatrådgivningsorgan får den rådfråga detta organ i syfte att identifiera de nödvändiga åtgärder som avses i första stycket c.

2. I enlighet med sitt årliga arbetsprogram ska Europeiska miljöbyrån bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer för korrigerande åtgärder.
3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta. Om den berörda medlemsstaten inte följer kommissionens yttrande eller en väsentlig del av detta ska medlemsstaten i fråga lämna en motivering till kommissionen.

4. Varje medlemsstat ska göra sin plan för korrigerande åtgärder som avses i punkt 1 och eventuella motiveringar som avses i punkt 3 tillgängliga för allmänheten. Kommissionen ska göra sitt yttrande som avses i punkt 3 tillgängligt för allmänheten.”.

8. I artikel 9 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under perioden 2021–2025 som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 överstiger dess upptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska den centrala förvaltaren från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning dra av en mängd som motsvarar utsläppsöverskottet i ton koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.”.

9. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Översyn

1. Denna förordning ska ses över med beaktande av bland annat förändrade nationella omständigheter, det sätt på vilket samtliga sektorer av ekonomin bidrar till att minska växthusgasutsläppen, den internationella utvecklingen och arbetet med att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet och förordning (EU) 2021/1119.

2. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning inom sex månader från varje övergripande översyn som överenskommits inom ramen för artikel 14 i Parisavtalet, bland annat med avseende på balansen mellan utbud och efterfrågan för årliga utsläppstilldelningar, samt om lämpligheten hos de nationella mål för minskning av växthusgasutsläpp som anges i bilaga I till denna förordning vad gäller deras bidrag till unionens klimatmål i enlighet med förordning (EU) 2021/1119 och till målen i Parisavtalet. Den rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av behovet av ytterligare unionsstrategier och unionsåtgärder för de minskningar av växthusgasutsläppen som unionen och dess medlemsstater behöver genomföra inom en ram för tiden efter 2030. Den ska också innehålla en bedömning av en utsläppsminskingsbana avseende de växthusgasutsläpp som omfattas av denna förordning, vilken är förenlig med målet om klimatneutralitet senast 2050, med beaktande av unionens beräknade vägledande växthusgasbudget som avses i artikel 4.4 i förordning (EU) 2021/1119 samt vikten av att främja såväl rättvisa och solidaritet mellan medlemsstaterna som kostnadseffektivitet när det gäller att uppnå det målet. Den rapporten får, om det är lämpligt, åtföljas av lagstiftningsförslag.

De rapporter som avses i första stycket ska beakta medlemsstaternas långsiktiga strategier som har sammanställts och rapporterats enligt artikel 15.1 i förordning (EU) 2018/1999 och kommissionens bedömning av dessa enligt artikel 15.9 i den förordningen.”.

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Vetenskaplig rådgivning

Det europeiska vetenskapliga rådgivande organ för klimatförändringar som inrättats genom artikel 10a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009* (*det rådgivande organet*) får på eget initiativ tillhandahålla vetenskaplig rådgivning eller utfärda rapporter om unionsåtgärder, klimatmål, årliga utsläppsnivåer och flexibiliteter enligt den här förordningen. Kommissionen ska beakta det rådgivande organets relevanta rådgivning och rapporter, särskilt när det gäller framtida åtgärder som syftar till ytterligare minskningar av växthusgasutsläppen inom de sektorer som omfattas av denna förordning.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 av den 23 april 2009 om Europeiska miljöbyrå och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning (EUT L 126, 21.5.2009, s. 13).”.

11. Bilagorna I, II och III ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2
Ändringar av förordning (EU) 2018/1999

Förordning (EU) 2018/1999 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 26 ska punkt 3 ersättas med följande:
 - ”3. Från och med 2023 ska medlemsstaterna fastställa och till kommissionen rapportera slutgiltiga data från växthusgasinventeringen senast den 15 mars varje år (år X) och preliminära data från växthusgasinventeringen senast den 15 januari varje år, inklusive de data om växthusgaser och den inventeringsinformation som anges i bilaga V. Rapporten om slutgiltiga data från växthusgasinventeringen ska också omfatta en fullständig och uppdaterad nationell inventeringsrapport. Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av rapporterna göra den information som avses i del 1 första stycket n i bilaga V tillgänglig i elektronisk form för den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a.”.
2. Del 1 första stycket n i bilaga V ska ersättas med följande:
 - ”n) Information om
 - i) medlemsstatens avsikter att utnyttja de flexibilitetsmöjligheter som avses i artikel 5.4 och 5.5 i förordning (EU) 2018/842, inbegripet, om möjligt, uppgifter om kvantiteter, typ av överföring och uppskattat prisintervall,

- ii) användningen av intäkter enligt artikel 5.6 i förordning (EU) 2018/842,
- iii) medlemsstatens avsikter att utnyttja den flexibilitet som avses i artikel 7.1 i förordning (EU) 2018/842.”.

Artikel 3
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Bilagorna I, II och III till förordning (EU) 2018/842 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ersättas med följande:

”BILAGA I

MINSKNINGAR AV MEDLEMSSTATERNAS VÄXTHUSGASUTSLÄPP
ENLIGT ARTIKEL 4.1

	Minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp år 2030 i förhållande till 2005 års nivåer fastställda i enlighet med artikel 4.3	
	Kolumn 1	Kolumn 2
Belgien	- 35 %	- 47 %
Bulgarien	- 0 %	- 10 %
Tjeckien	- 14 %	- 26 %
Danmark	- 39 %	- 50 %
Tyskland	- 38 %	- 50 %
Estland	- 13 %	- 24 %
Irland	- 30 %	- 42 %
Grekland	- 16 %	- 22,7 %
Spanien	- 26 %	- 37,7 %
Frankrike	- 37 %	- 47,5 %
Kroatien	- 7 %	- 16,7 %
Italien	- 33 %	- 43,7 %
Cypern	- 24 %	- 32 %
Lettland	- 6 %	- 17 %

	Minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp år 2030 i förhållande till 2005 års nivåer fastställda i enlighet med artikel 4.3	
	Kolumn 1	Kolumn 2
Litauen	- 9 %	- 21 %
Luxemburg	- 40 %	- 50 %
Ungern	- 7 %	- 18,7 %
Malta	- 19 %	- 19 %
Nederländerna	- 36 %	- 48 %
Österrike	- 36 %	- 48 %
Polen	- 7 %	- 17,7 %
Portugal	- 17 %	- 28,7 %
Rumänien	- 2 %	- 12,7 %
Slovenien	- 15 %	- 27 %
Slovakien	- 12 %	- 22,7 %
Finland	- 39 %	- 50 %
Sverige	- 40 %	- 50 %

”

2. I bilaga II ska posten för Malta ersättas med följande:

”

	Högsta procentsats av 2005 års växthusgasutsläpp som fastställts i enlighet med artikel 4.3
”Malta	7 %”

”

3. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) Titeln till bilaga III ska ersättas med följande:

”TOTALT NETTOUPPTAG FRÅN DE LANDKATEGORIER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNING (EU) 2018/841 SOM MEDLEMSSTATERNA FÅR TA HÄNSYN TILL VID EFTERLEVNADEN AV ARTIKEL 7.1 A OCH AA I DENNA FÖRORDNING UNDER PERIODEN 2021–2030”.

b) Posten för Förenade kungariket ska utgå.

c) På den sista raden i tabellen ska ”280” ersättas med ”262,2”.
